

[Pelle Voigt]

Det er jo sådan, at når man ikke får svar, så må man forsøge igen. Forhåbentlig varer det længe, inden der bliver udskrevet folketingsvalg, så vi har måske mulighed for at komme tilbage til dette adskillige hundrede gange, hvis ministeren ikke vil svare. Jeg vil godt prøve én gang til.

Tidligere forsvarsminister Poul Søgaard har tidligere meddelt forsvarsudvalget, at de fly, der kunne blive tale om at vi modtog som forstærkninger, var fly af typerne F-15, F-4, F-105 og A-10. Jeg har helt konkret her spurgt om noget, som jeg mener er meget enkelt: findes der nogen som helst begrænsning i de aftaler, som er indgået, som forhindrer fly fra den amerikanske Strategic Air Command i at lande i overensstemmelse med COB-aftalen? Findes der noget, der forhindrer marinekorpsets fly A-6 Intruder i at anvende vores flyvestationer? Findes der noget, der forhindrer Tactical Air Commands F-111 fly i at lande?

Man kunne godt, når man læser tidligere forsvarsminister Poul Søgaards opregning af, hvilke fly der kunne blive tale om, få det indtryk, at så kunne der ikke blive tale om andre. Men det indtryk modsiges meget kraftigt, når der er indgået en udtrykkelig revision af aftalen, hvor det faktisk hedder, at hvis der blot er tale om amerikanske fly under en eller anden kommando, så omfattes de af aftalen.

Forsvarsministeren (Engell):

Jeg vil gerne sige til hr. Pelle Voigt, at de oplysninger, der tidligere er givet af tidligere forsvarsminister Poul Søgaard, naturligvis er fuldstændig korrekte.

Med hensyn til sammensætningen og i det hele taget vores forstærkningsprojekter har vi en helt klar aftale med amerikanerne. Jeg må sige, at når hr. Pelle Voigt stiller meget detaljerede spørgsmål om flytyper og den slags, så bevæger vi os også her ind på klassificerede oplysninger.

Jeg synes, det endnu en gang skal understreges, at der ikke kommer forstærkninger hertil, uden at det sker med folketingets samtykke.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 180

10) Til *forsvarsministeren* af:

Pelle Voigt (SF):

»Hvilke aftaler begrænser udtrykkeligt USAs autorisation til at benytte udvalgte danske flyvestationer i perioder med international spænding eller væbnede konflikter?«

Skriftlig begrundelse

I det af forsvarsministeren offentliggjorte »Memorandum of Understanding between the Chief of Defense Denmark (CHOD DEN) and the Commander in Chief United States Air Forces in Europa (USAFE)« om fælles brug af visse flyvestationer i Danmark, autoriseres USAs flyvevåben i artikel 1 til uden videre at anvende flyvestationerne i en periode med international spænding eller væbnede konflikter.

I tillægsaftalen af 7. juni 1976 udstrækkes denne autorisation til at gælde både USAs luftvåben og »andre luftstridskræfter fra USAs styrker«.

Intet i selve aftalen antyder, at der er aftalt nogen begrænsninger af den givne autorisation.

Forsvarsministeren (Engell):

Som det fremgår af mine svar på de to foregående spørgsmål fra hr. Pelle Voigt, har forsvarskommandoen på forsvarsministeriets foranledning ved indgåelsen af den dansk-amerikanske aftale i 1976 om fælles brug af visse flyvestationer i en skriftlig erklæring til den amerikanske aftalepart præciseret kravet om forudgående dansk politisk godkendelse. Der knytter sig derfor den helt afgørende begrænsning til aftalen, at de amerikanske flystyrker ikke kan deployeres til danske flyvestationer uden regeringens tilladelse, det vil sige f.eks. gennem en dansk anmodning om forstærkninger. Og som tidligere nævnt må en sådan sag først forelægges folketinget i overensstemmelse med grundlovens § 19.

Pelle Voigt (SF):

Jeg har forstået, at ministeren vil overveje at gøre folketinget bekendt med de begrænsninger i aftalen, som ikke er af direkte klassificeret natur. Jeg synes, det er tilfredsstillende, for så vidt overvejelserne ender med, at oplysninger, der ikke er klassificeret, og som er ret vitale for dansk sikkerhedspolitik, kan